

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים מ"ט - נ"ה, פרשת כי תבא תשע"ז

דרך ישרה תמצית הדף

פרק שביעי - ארבע מיתות

דף מט-נ

במשנה ארבע מיתות, מייתי דברי רבא דכל מה ששנו חכמים דרך מנין אין בו מוקדם ומאוחר, והמקומות 1. שבעה סמנין שמעבירין לבדוק כתם האם הוא דם, בהא בעינן כסדרן. 2. ארבע מיתות נמי כסדרן מהא דפליגי רבנן ור"ש, ורבא בפלוגתא לא קמיירי. 3. לר"פ אף סדר יומא דאמרינן בו שאם הקדים לא עשה כלום, ולרבא זהו חומרא בעלמא וחוקה שלא סודרו העבודות כפי חשיבותן. 4. אף סדר תמיד שנאמר זהו סדר תמיד, ולרבא נאמר למצוה בעלמא. 5. א"צ כסדרן לכו"ע: במצות חליצה דבעינן חליצה ריקקה וקריאה. 6. בבגדי כהן הדיוט וכהן גדול, ולא כתוב כסדרן שהרי מכנסים קודמים לכל, וכתנות נכתבה קודם כיון שמכסה את כל הגוף.

במשנה ארבע מיתות סקילה שריפה הרג וחנק, ולר"ש שריפה סקילה הרג וחנק. ומפרשינן מאי טעמא דחומר המיתות 1. סקילה ושריפה, לרבנן סקילה חמורה שניתנה למגדף ולעובד ע"ז שפשטו ידם בעיקר. ולר"ש שריפה חמורה מזה שארוסה בת כהן שזינתה בשריפה ולא בסקילה, ולרבנן ארוסה בסקילה. 2. סקילה חמורה מסייף, ואף דסייף ניתן לאנשי עיר הנדחת, מיהו המדיח בסקילה. ולר"ש מדיח בחנק, וסקילה חמורה מסייף מזה שידעינן דסקילה חמורה מחנק שחמור מסייף אליבא דר"ש. 3. סקילה חמורה מחנק אף שניתן למכה אביו ואמו, מיהו מזה שארוסה בת ישראל שזינתה דינה בסקילה ולא בחנק כמו נשואה, ש"מ דסקילה חמורה. 4. שריפה חמורה מסייף שכן ניתנה לבת כהן שזינתה, ואף דסייף ניתן לאנשי עיר הנדחת, לרבנן ילפינן שריפה מסקילה בגז"ש אביה למימר דתרוייהו חמירי מסייף. ור"ש לשיטתו דמדיח בחנק שחמור מסייף, וידעינן דשריפה חמורה מחנק כדלקמן. 5. שריפה חמורה מחנק, ואף דניתן למכה אביו ואמו, מיהו מזה שנשואה בת כהן יצאה מחנק לשריפה בין לרבנן ובין לר"ש ש"מ דשריפה חמורה מחנק. 6. סייף וחנק, לרבנן סייף חמור שכן ניתן לאנשי עיר הנדחת, דפושט יד בעיקר עדיף. ולר"ש חנק חמור שכן ניתן למכה אביו ואמו, וכן לשיטתו המדיח בחנק וחמור מהמודח שבסייף.

סיכום מחלוקות רבנן ור"ש 1. ארוסה בת כהן שזינתה, לפי רבנן בסקילה ולר"ש בשריפה ויליף דאשת איש בחנק, ויצאו מכללה להחמיר: ארוסה בת ישראל לסקילה, ובת כהן לשריפה היינו בין ארוסה בין

נשואה. 2. שמעינן לר"ש דשריפה חמורה מסקילה, שסובר דארוסה בת כהן בשריפה וחמירא טפי מארוסה בת ישראל דבסקילה, ש"מ דשריפה חמורה. 3. הנפ"מ איזה עונש חמור, למי שנתחייב סקילה ושריפה כגון ארוסה בת ישראל שזינתה מאביה, לר"ש בשריפה ולרבנן בסקילה. 4. מדיחי עיר הנדחת, לרבנן בסקילה ולר"ש בחנק, כדלקמן בדף פט. 5. לר"ש שמעינן דחנק חמור מסייף, שהרי אנשי עיר הנדחת בסייף ומדיחיה בחנק. 6. הנפ"מ אי סייף חמור או חנק, למי שהתחייב שתי מיתות סייף וחנק.

דרשות הפסוקים בשריפת בת כהן 1. כי תחל, אינו חילול שבת שנאמר לזנות, ואתי כר"ש דשריפה חמורה מסקילה. וההו"א הואיל והחמיר הכתוב בכהנים, ושונה מזכרים שהותר להם חילול שבת בעבודה. 2. אינו בפנויה בגז"ש אביה מנערה המאורסה דהוי זנות עם זיקת הבעל, אף דנאמר לזנות הו"א כר"א דפנוי הבא על הפנויה עשאה זונה. 3. אין לומר דחייב שריפה דווקא בזינתה מאביה, שנאמר היא מחללת. ואף דבזנות בתו העונש שריפה אף בישראל דאתי בגז"ש הנה וזמה, הו"א דקרא אתי לאפוקי מהאי גז"ש ולומר שחייב שריפה בבא על בתו שייכא רק בכהן, קמ"ל. 4. כיון דילפינן בגז"ש מנערה המאורסה שמעינן לדין שריפה בבת כהן דווקא כשהיא נערה ומאורסה, ומרבינן חיובא: בנערה נשואה, בבוגרת ארוסה, ובנשואה אפילו זקינה שנאמר בת כהן מכל מקום, ואתי כר"ש דמחייב שריפה בין בארוסה בין בנשואה. 5. חיוב שריפה אף לבת כהן שנישאת ללוי ישראל גוי חלל נתין וממזר, שנאמר ובת איש כהן. וקמ"ל אף שנתחללה מן התרומה מקודם, ודלא כר"מ דסובר בת כהן שנישאת לפסול לה וזינתה מיתתה בחנק. 6. היא, לומר שהיא בשריפה ולא בועלה זוממיה. 7. לר"א את אביה בשריפה ואת חמיה בסקילה, ומפרשינן לקמן מאי בעי למימר.

לר"א את אביה בשריפה ואת חמיה בסקילה, ובעי מאי קאמר 1. בא עליה אביה בשריפה וחמיה בסקילה, קשיא הרי הוא הדין אף בבת ישראל. 2. זינתה כשהיא ברשות אביה והיינו מאורסה בשריפה אבל ברשות חמיה שהיא נשואה בסקילה, הרי ליכא מ"ד דבת כהן נשואה בסקילה. 3. ר"א סובר כרבנן דבת כהן נשואה בשריפה וארוסה בסקילה, ומסביר זאת ע"י שמשווה בת כהן לבת ישראל ומודד חומרא וקולא לפי עונש שריפה הניתן למי שזינתה מאביה: בזנות נשואה בת ישראל ענשה בחנק שהוא קל משריפה, ובבת כהן מחמירין להענישה בשריפה כדין זינתה מאביה. ובזנות ארוסה שבבת ישראל ענשה בסקילה שחמורה משריפה, בבת כהן נמי מחמירין שנסקלת כדין זינתה מחמיה, ודחי דלא קתני למעלה ולמטה. 4. זינתה ברשות אביה שהיא מאורסה בשריפה, זינתה מחמיה בסקילה, וזינתה ברשות חמיה דהיינו נשואה דינה בחנק וכרי"ש, ודחי או תרוייהו בזנות ממנו או תרוייהו בזנות ברשותו. 5. אתי כר"ש וסובר דבת כהן מסקינן חד דרגא, דכמו שארוסה עלתה מסקילה לשריפה, כך נשואה עולה מחנק לסקילה בלבד, ודחי דר"ש קאמר להדיא דבין ארוסה ובין נשואה בשריפה. 6. למסקנא ר"א קאמר כרבנן ואיפוך, זינתה ארוסה שהיא ברשות אביה בסקילה ונשואה שהיא ברשות חמיה בשריפה.

העונש בבת כהן, מאורסה בשריפה דילפינן מנערה המאורסה, ונשואה לר"ש בחנק ולר"ע בשריפה. ודרשות הפסוקים 1. הלימוד מנערה המאורסה דאיירי בבת כהן ארוסה, לר"ע ילפינן מגז"ש אביה לכן לא ממעטינן נשואה אלא פנויה משום דבעינן זנות עם זיקת הבעל, ולר"ש ילפינן במה מצינו וממעטינן אף נשואה משריפה. ואת אביה אתי שנוהגים באביה חול, ושנקראת רשעה בת רשע. 2. בת ובת, לר"ע לרבות נשואה לשריפה, ולר"ש אתי לרבות שריפה בבת כהן בעלת מום, דאין לדמותה לזכרים בעלי מומין. 3. הם מקריבים והיו קדש, לר"ע שמעינן דאיכא קדושת כהונה בכהנים בעלי מומין בין זכרים ובין

מעשי ארבעת מיתות ב"ד 1. סקילה, בפרק נגמר הדין. 2. שריפה, משקעין אותו בזבל ופותחים את פיו ע"י כריכת סודר ולר"י בצבת, ומכניסים פתילה של אבך וחומרת את בני מעיו, כדי שתהא שריפת נשמה וגוף קיים. ראב"צ העיד שראה ששרפו גם את הגוף, ודחוהו שראה בקטנותו או צדוקים. 3. הרג, לחכמים מתיזין את ראשו בסייף כדרך המלכות, ולר"י מניחים את ראשו בסדן וקוצץ בקופיץ משום בחוקותיהם לא תלכו, ולרבנן שרי משום דלא מינייהו ילפינן. 4. חנק, משקעין אותו בזבל ושנים מושכים אליהם סודר הכרוך סביב צוארו עד שנפשו יוצאת. העונשים הללו נוהגים אף בחו"ל, בזמן שסנהדרין בלשכת הגזית.

מנין דשריפת נשמה וגוף קיים זהו עונש שריפה 1. בגז"ש שריפה מעדת קרח, שנאמר החטאים האלה בנפשותם ש"מ שגופן קיים. ולאידך נשרפו ממש, וקאמר שנתחייבו שריפה על עסקי נפשותן. 2. בגז"ש שריפה מבני אהרן, שנאמר וימותו לפני ה'. ולאידך נשרפו ממש אלא שהתחיל מבפנים כעין מיתה ע"י חוטין של אש שנכנסו בחוטמן. 3. לא ילפינן שריפת גוף ממש מפרים הנשרפין, אף שהם מכשיר ולדורות, מיהו דומה טפי בכך דהוי אדם וחוטא ונטילת נשמה ואין בו פיגול. 4. לא ילפינן שריפה ממש מבני אהרן או עדת קרח למ"ד נשרפו ממש, משום ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה. ואיצטריך גז"ש, דאל"כ נימא דשריפת נשמה אינה נחשבת לשריפה ומשום ואהבת נצריך אש גדולה שתמית מהר.

מנלן דעונש רוצח בסייף בהתזת ראשו ובצורה שעושה המלכות 1. בהריגת עבדו נאמר נקם ינקם, וילפינן דהוא סייף בגז"ש שנאמר בקללות חרב נוקמת. 2. לא תוקעים חרב בבטנו, שנאמר בעיר הנדחת לפי חרב. 3. לא חותכו לשנים, דבעינן מיתה יפה. 4. ההורג בן חורין שנאמר בו יומת ענשו בסייף ולא בחנק, דא"א שדינו יהיה קל מההורג עבד. 5. למ"ד חנק חמור ילפינן דבסייף, שנאמר דם נקי בעגלה ערופה להקיש להדדי את שופכי הדמים שיהיו בסייף ומן הצואר, ואינו בקופיץ ומול העורף כמו בעגלה משום דבעינן מיתה יפה.

באשת איש נאמר מות יומת, ובעי מנין ידעינן שזהו חנק 1. לרבי יאשיה היכן שנאמרה מיתה סתם זוהי חנק כיון שהיא קלה וכרבנן, ומהל"מ ידעינן שיש מיתת חנק בתורה 2. רבי יונתן כר"ש דחנק חמור מסייף, אך בעינן מיתה שאינה עושה רושם וילפינן ממיתה בידי שמים. ואין לומר דזו שריפה, מזה שמחמירים על בת כהן שזינתה לענשה בשירפה ש"מ דאשת איש ישראל בחנק.

חיוב סקילה היכא שלא התפרש ילפינן מגז"ש דמיהם בס, דאי ילפינן ממות יומתו יש להקשות 1. נגמר מאוב וידעוני שתהא אשת איש בסקילה, ודחי מזה שארוסה בסקילה ש"מ דנשואה לא. 2. יהא מכה אביו ואמו בסקילה, ודחי דילפינן מאשת איש משום דאינך רשאי להחמיר עליה. 3. למסקנא הקושיא על שאר הנסקלין, אמאי ילפינן מאוב וידעוני לענשם בסקילה ולא גמרינן מאשת איש דבחנק. אלא ש"מ דהלימוד מדמיהם בס, ומות יומת אתי שניתן להמיתו בכל מיתה שאתה יכול.

אלו הן הנסקלין 1. הבא על: אמו. 2. אשת אביו. 3. כלתו. 4. משכב זכור. 5. רובע בהמה. 6. נרבעת לבהמה. 7. מגדף. 8. עובד ע"ז. 9. הנותן מזרעו למולך. 10. בעל אוב. 11. ידעוני. 12. מחלל שבת. 13. מקלל אביו ואמו. 14. הבא על נערה המאורסה. 15. מסית. 16. מדיח. 17. מכשף. 18. בן סורר ומורה.

אלו הן הנסקלין וביאורם במשנה 1. הבא על אמו, וכשהיא גם אשת אביו לחכמים חייב שתים ולר"י רק משום האם. 2. הבא על אשת אביו, וחיובו: בחיי אביו ולאחר מותו, בין מהאירוסין ובין מהנישואין, וחייב אף משום אשת איש. 3. הבא על כלתו, כנ"ל. 4. משכב זכור. 5. רובע בהמה. 6. נרבע לבהמה, ונסקלת משום שבאה לאדם על ידה תקלה, וכן קלון שיאמרו פלוני נסקל בגללה. 7. מגדף שפירש את השם, דנים בכינוי ובגמר את הדין הגדול שבעדים אומר כיצד שמע. 8. עובד ע"ז כדרכה אף בדרך בזיון, או שלא כדרכה בדרך כבוד, והמקבלה עליו. 9. הנותן מזרעו למולך, שמסר למולך והעביר באש. 10. בעל אוב, מכשפות פיתוס המדבר משחיו. 11. ידעוני, עצם שדרכה מדבר המת מפיו, והשואל עובר בלאו. 12. חלול שבת במה שזדונו כרת ושגגתו חטאת, ואתי למעט תחומין והבערה. 13. מקלל אביו ואמו בשם, ובכנוי פליגי. 14. הבא על נערה בתולה מאורסה שהיא בבית אביה. 15. מסית, הדיוט המסית את ההדיוט. 16. מדיח, שהדיח ועשה עיר הנדחת. 17. מכשף, העושה מעשה ולא האוחז את העינים. 18. בן סורר ומורה, כדלקמן בפרק הבא.

רבי יהודה פליג בדין הבא על אמו, לל"ק בחייבי לאוין וסובר דליכא חיוב משום אשת אביו כר"ע דחשיבה אינה ראויה לאביו, ולמשנתנו סובר דליכא חיוב משום אשת אביו בנוסף על איסור אמו. וטעמא דר"י 1. לאביו אמך היא אתי לומר שאינו חייב גם משום אשת אביו, ודחי דה"נ כתיב ערות אביך היא באשת אביו ולדבריך נמעט את אמו ויצא שהבא על אמו פטור, וכן אמך היא איצטריך לאמו שאינה אשת אביו. 2. לא תגלה ערותה אתי לחייב רק משום ערוה אחת, ודחינן מכלתו דנאמר ערותה וחייב עליה שתים משום כלתו ואשת איש ולא פליג ר"י. 3. הדרשות לר"י למסקנא: ערות אביך לאשת אב, ערות אמך לאמו שאינה אשת אביו, אמך היא דחייב רק משום אמו ולא משום אשת אביו.

גדף נר

דרשות הפסוקים באמו ואשת אביו לר"י ולרבנן 1. בקרא דעונשין, איש פרט לקטן. 2. אשת אביו, בין אמו ובין שאינה אמו. 3. ערות אביו גילה, מופנה לקרא דאזהרה לחייב על אמו שאינה אשת אביו, ולרבנן לעונש באמו שאינה אשת אביו כדלקמן. 4. דמיהם בס, לעונש סקילה בגז"ש מאוב וידעוני. 5. ערות אביך, לר"י לאזהרת אשת אביך כמו שנאמר ערות אביו גלה לגבי ענשין, ולרבנן לאביו ממש דבשוגג חייב שתי קרבנות. 6. ערות אמך, לאמו שאינה אשת אביו. 7. סקילה לאמו שאינה אשת אביו, אתי מהאזהרה בגז"ש אביו. 8. אמך היא, לר"י שחייב על אמו שהיא אשת אביו רק משום אמו ולא משום אשת אביו, ולרבנן אתי לעונש באמו שאינה אשת אביו. 9. ערות אשת אביך לא תגלה, לרבנן לאזהרת אשת אביו, ולר"י לאזהרת אשת אביו לאחר מיתה. 10. ערות אביך היא, לרבנן לאזהרת אשת אביו לאחר מיתה, ולר"י לחייב עליה רק משום אשת אב ולא משום אשת איש. 11. מנין לעונש באשת אביו לאחר מיתה, לר"י בגז"ש מאזהרה, ולרבנן מערות אביו גלה. 12. ערות אחי אביך, לכו"ע אתי לחיוב נוסף למי שבא על אשת אביו. והבא על אביו, פליגי בדעת ר"י אי מחוייב שתים בק"ו מאחי אביו, ולמ"ד אין עונשין מן הדין חייב אחד.

דרשות הפסוקים במשכב זכור 1. איש, פרט לקטן. 2. אשר ישכב את זכר, בין גדול ובין קטן. 3. משכבי אשה, בא ללמד ונמצא למד דאיכא חיובא באשה בשני משכבות. 4. מות יומתו דמיהם בס בסקילה, בגז"ש מאוב וידעוני. 5. אזהרה לשוכב, ואת זכר לא תשכב. 6. אזהרה לנשכב, לר"י לא יהיה קדש ונאמר וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות דקאי אף על נשכב, ולר"ע קרי לא תשכב. דרשות הפסוקים בבהמה 1. איש, פרט לקטן. 2. אשר יתן שכבתו בבהמה, בין גדולה ובין קטנה. 3. מות

יומת בסקילה, בגז"ש הריגה ממסית. 4. המקור לענוש הנשכב לבהמה זכר, כל שוכב עם בהמה מות יומת, באם אינו ענין לזכר השוכב עם בהמה נקיבה. 5. אזהרה לשוכב, ובכל בהמה לא תתן שכבתך. 6. אזהרה לנשכב, לר"ש מלא יהיה קדש ויליף וגם קדש היה בארץ, ולר"ע קרי לא תתן שכיבתך. ולאביי אליבא דר"ש מדאפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב, שמעינן אזהרה וענוש בנשכב כמו בשוכב. כמות העונשין בעבר בהעלם אחד כמה ביאות איסור 1. בא על הזכור והביא זכר עליו, לר"ש חייב שתיים מלא תשכב ולא יהיה קדש, ולר"ע חייב אחת דיליף שוכב ונשכב מחד קרא. 2. הבא על הבהמה והביא בהמה עליו, לר"ע חייב אחת, ולר"ש אליבא דרבי אבהו חייב שתיים וכנ"ל. ואליבא דאביי ילפי מחד קרא וחייב אחת, דלא יהיה קדש אתי רק למשכב זכור. 3. נרבע לזכר ונרבע לבהמה, לר"ע חייב שתיים, ולר"ש אליבא דר"א חייב אחת דילפי מלא יהיה קדש, ואליבא דאביי חייב שתיים שנלמדים מתרי קראי. 4. בא על הזכור והביא זכור עליו וכן נרבע לבהמה והביא בהמה עליו, לר"ע חייב שתיים משום שכיבה דזכר ושכיבה דבהמה, ולר"ש לכו"ע חייב שלש אליבא דכו"ע, דמוסיף לא יהיה קדש.

פדף נה

השמועות במשכב זכור ובהמה 1. הבא על קטן, בבהמה חייב ובזכור פטור. 2. גיל הקטן לחייב את השוכב עמו, לרב מגיל תשע משום שראוי להיות שוכב, ולשמואל מגיל שלש שנאמר משכבי אשה. 3. דין שלא כדרכה בבהמה: ר"נ בר"ח פוטר זכר השוכב עם בהמה שלא כדרכה, ר"פ פוטר נשכבת שלא כדרכה לבהמה, ולברייתות בתרווייהו חייב. 4. המערה, בזכור פשיטא דחייב דנאמר בו משכבי אשה. ובבהמה מחייבין דילפינן באם אינו ענין מהעראה דכתיבא באחות אביו, משום דכל האי קרא לדרשא אתיא. 5. המערה בעצמו, למ"ד משמש מת בעריות חייב מחוייב שתיים משום שוכב ונשכב, ולאידך פטור לגמרי.

בהמה שנרבעה או רבעה לישראל איכא תקלה וקלון, ובעי בתקלה בלא קלון כגון בגוי, או קלון בלא תקלה כגון ישראל שרבע בהמה בשוגג. ומייתי 1. עצי אשירה דינס בהשחתה משום דהו תקלה אף דליכא קלון, ודחי דאין להביא ראיה מאילנות משום דבהמה חס רחמנא עליה. כדאשכחן דבהמה שנעבדה לע"ז לא נאסרת אבל נרבעת אסורה, והחילוק דבע"ז אין קלונה מרובה או שלא נהנתה מעבירה. 2. בסיפא דמשנתנו שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו שנסקל פלוני על ידה היינו תקלה וקלון, משמע דרישא אתי למימר דממיתין על חד מינייהו, ולא פשטינן מהא דזיל הכא קמדחי ליה. 3. כל העריות ואפילו בהמה שבאו על קטנה מגיל שלש מומתין על ידה והיא פטורה, והתם הוי קלון וליכא תקלה. ודחי דהוי נמי תקלה משום דהיא מזידה, ורחמנא חס עליה ולא על הבהמה. 4. קטן מגיל תשע שבא על אחת מכל העריות מומתין על ידו והוא פטור, כנ"ל בקטנה.

שאלות לחזרה ושינון

סקילה שריפה הרג וחנק ~מנין לחומר המיתות ~בת כהן
א. דרשות הפסוקים בבת כהן וחיוביה (7)

ב. ר"א אומר אביה בשריפה וחמיה בסקילה מאי
קאמר (6)

ג. המחלוקת בדין שריפה לבת כהן מאורסה ונשואה,
ודרשות הפסוקים (3)

דפג
משנה - מצות הנשרפין

א. מעשי ארבע מיתות בית דין (4)

פרק שביעי - ארבע מיתות

דף ט - ג

משנה - ארבע מיתות סקילה שריפה הרג וחנק ולר"ש שריפה סקילה
חנק והרג

א. בדברים ששנו חכמים דרך מנין האם יש בהם
מוקדם ומאוחר (6)

ב. מהיכא ילפינן בסדר המיתות מי חמור, לרבנן ולר"ש
(6)

ג. סיכום מחלוקות רבנן ור"ש (6)

דפג

ג. מנין שעונש שריפה נעשה בשריפת נשמה וגוף קיים ולא בשריפה ממש (4)
 משנה- מצות הנהרגין
 ג. מנין שעונש רוצח הוא בהתזת ראשו בסייף (5)
 מצות הנחנקין
 ד. מנין שעונש מות יומת האומר באשת איש חנק (2)
 דפ"ג
 מצות הנחנקין ~מנין דאשת איש בחנק ~מנין לחיוב סקילה
 א. ידעינן סקילה בגז"ש דמיהם בם, והקושיות אמאי אי"א למילף ממות יומת (3)
 משנה- אלו הן הנסקלין
 ג. הנסקלין שבפרקין (18)
 ג. אלו הן הנסקלין וביאורם (18)
 הבא על האם, לרבנן חייב שתים ולר"י משום האם בלבד
 ד. שתי הלשונות במאי פליג ר"י על רבנן, ומ"ט דר"י אליבא דמשנתינו (3)

דפ"ג
 הבא על האם, לרבנן חייב שתים ולר"י משום האם בלבד
 א. דרשות הפסוקים באמו ובאשת אביו לר"י ולרבנן (12)
 משנה- הבא על הזכור
 ג. דרשות הפסוקים במשכב זכור (6)
 הבא על הבהמה
 ג. דרשות הפסוקים בשכיבת בהמה (6)
 ד. כמות העונשין למי שעבר כמה ביאות איסור בהעלם אחד (4)
 דפ"ג
 הבא על הזכור ועל הבהמה
 א. השמועות במשכב זכור ובהמה (5)
 ג. האיבעיא בבהמה שבאה על ידה תקלה או קלון, והמקרים, ומהיכן בעי למפשט והדחיות (4)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

ברכות עם מחודדין בפיך.

שבת מהדורה חדשה.

עירובין

פסחים

שקלים ר"ה

יומא

סוכה

ביצה תענית

מגילה-פורים עם מדרש,

תוספתא, ותמצית מחזיר יין לרמ"א

מו"ק חגיגה

יבמות

כתובות

נדרים

נזיר סוטה

גיטין

קידושין -עם תורתך שעשועי,

סימני הרף, ותוספתא

בבא קמא

בבא מציעא

בבא בתרא א-ב

סנהדרין א-ב עם "יש סדר

לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

מכות שבועות

עבודה זרה הוריות

מחודדין בפיך

זבחים

מנחות

חולין

בכורות עם הקדמות ומושגים

ערכין-תמורה

כריתות-מעילה

נדה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל

השיטות של מוני תרי"ג המצוות.

בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות,

לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.

עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל

יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.

קיצור חרדים מנוקד ומסודר.

קיצור אלשין רות

קיצור אלשין אסתר

קיצור אלשין איכה

בקרום בס"ד על שה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות

באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון

רבי בונים שרייבר שליט"א.

איזוהי דרך ישרה - כיצד ללמוד

לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.

הקדמות ומושגים - סדר קדשים,

ובקרום בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~257~

המערכת